

lo. Simplement, penós. Futbol de pati d'escola de ciutat. Només amb l'expulsió del gadità Benito, el València aconseguí d'imposar-se i de fer el gol que li donaria la inútil victòria.

Una vegada acabat, els fills ideològics de l'actual València protagonitzaren una incompreensible manifestació de festa. Eren un parell de centenars de xiquets entre els dotze i els divuit anys: la *Penya ultra-sur*, com la dels madrilenys del Real Madrid. Amb banderes espanyoles a manta, senyeres amb franja blava i alguna que altra creu gamada. Histèrics, com si haguessen guanyat alguna final de la Copa d'Europa, cridaven València, València, València. Durant el partit, ja s'havien clavats amb el públic, especialment amb un xiquet que, graderies amunt, portava una senyera sense afegitó. En acabant, a les portes de l'estadi, tallant el trànsit, en els mateixos nassos de les FOP, buscaven fantasmagòrics enemics: *al rebote, al rebote, catalán el que no bote. Ea, ea, ea, el Levante a tercera.*

Tot un recital. El València a segona divisió i, ells, amb cos de rei, acaçant fantasmes. Ja ho diu l'adagi: De pare músic, fill ballador. □

APOTEOSI BLAU-GRANA

Una de mestres

La nit màgica al Nou Camp. Remuntar tres gols en contra i la final, a les envistes. La final d'un fatigós camí pels estadis europeus. A Sevilla.

T. M.

Era la mitjanit de dimecres 16 al dijous 17 d'abril. Més de cent mil espectadors en directe, i més de cent milions de telespectadors, gràcies a l'oportuna connexió de TV3, n'èrem testimonis. Quan el tot terreny Víctor s'acarrerà cap al punt de penal, teníem el cor en un puny. Víctor, seré, ferm, infal·lible —punt de mira de tothom— descarregà un tir sec, fort com una morterada, en el penal decisiu; i féu barraca. Les xarxes de Werneesson, porter suec i mestre d'escola com el migcampista del Barcelona, tremolaren de goig. Era el passaport a Sevilla. La Copa d'Europa era, a la fi, a tocar de mans.

Victor Munoz, estampà la pinzellada final, l'acabat, d'un fatigós camí

pels estadis europeus. L'Sparta de Praga (2-0 i 0-1), Porto (2-0 i 1-3) i la Juventus de la Fiat (1-0 i 1-1) hi havien estat els obstacles. En les semifinals, el Göteborg suec, un equip conformat amb jugadors semiprofessionalitzats, ho havia posat, però, tot ben difícil.

Nord enllà, on diuen que la gent és alta, bella i rossa, amb pluges, neu i temperatures sota zero, els *morenos* del Barça s'agenollaren davant el joc ofensiu dels suecs. El resultat de 3-0 semblava impossible de remuntar. A Barcelona, però, en una nit màgica —com l'han batejada la TV3 i el diari *Avui*— s'esdevingué el desitjat miracle. El més important títol futbolístic europeu, la Copa d'Europa de campions de lliga, era massa a prop per deixar-la escapar-se'n. Hi calgué tot: la deessa de la fortuna, els pals, còm-

La fira dels llibres

SORIANO LIBRERIA
Literatura - Llibres tècnics
Còmics - Literatura infantil - Premsa
Revistes tècniques
CASETA A LA FIRA N°53
G. V. Ferran el Catòlic, 60. Tel. 331 41 46. València-8
Xàtiva, 15. Tel. 351 03 78. València-2

GRAMA LIBRERIA
FORN DELS APÒSTOLS, 1 (Plaça de la Verge)
331 21 04 VALENCIA

FUTURAMA
CASETA A LA FIRA N°31
PL. DE L'ESCOLA PIA 11 46100 VALENCIA
LIBRERIA ESPECIALITZADA
EN CÒMICS I IL·LUSTRACIÓ
DISENY I REPRODUCCIÓ

LLIBRERIA TRES I QUATRE
Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València

plices, de les porteries, l'assenyat línier italià, que anul·là un gol al Goteborg, un Urruti que es fa estimar; i un valencià de 30 anys, Pichi Alonso, que hi féu el tres gols que calia.

La setmana anterior, el goleador de Benicarló havia anunciat que, a finals de temporada, deixaria el Barça. Però ningú no oblidarà que, en la nit màgica de l'estadi, Alonso oficià de sacerdot màxim. En el minut 9 del primer temps, obria el marcador; i, en la segona part, en l'interval de sis minuts, igualà l'eliminàtoria.

Calgué la pròrroga i dues tandes de penals. La parada d'Urruti del penal capital féu passar les graderies del silenci més sepulcral a la joia més primaverat. I el clímax màxim, assolit amb la sang freda de Víctor, féu que totdeu exclamàs: ¡Som-hi, nois! ¡Catalunya, a Sevilla!

Abans, però, el Barça jugarà l'altra final. Dissabte, 26 d'abril, a Madrid, enfront del Saragossa, antic equip del

El final del la «gira» europea.

també mestre d'escola Pichi Alonso, la Copa del rei d'Espanya.

El 7 de maig, al Sánchez Pijuán de Sevilla, la finalíssima. L'Steaua de Bucarest, equip de l'exèrcit romanés, en serà l'adversari a vèncer. Boloni, migcampista i estrella de l'Steaua, avança: «per nosaltres, guanyar aquesta Copa d'Europa és una qüestió d'orgull nacional». Comença el partit amb empat. ¿O et penses, estimat amic romanés, que per als seguidors del Barcelona es tracta només

d'un partit de futbol?

Tu i els teus, ja us ho féreu amb el veïnat. Nosaltres, encara hem de suportar impertinències.

Fixa-t'hi: el diari *Levante*, que, com el seu nom no indica, és de la ciutat de València, publicava, dijous 18 d'aquest mes, un article firmat per un tal Juan Carlos Balmaseda amb el següent titular: *El castellano es el idioma que se habla en la Europa futbolística*. ¿Entesos? Si en vols més, para el cabàs.

Suposem bé: l'home, nacionalista tot ell, es refereix als dos equips de la capital d'Espanya, el Reial i l'Atlètic de Madrid, que jugaran les finals europees de la UEFA i de la Recopa, respectivament. Parla dels seus equips. Correcte, xicot. Ens n'alegrem, de tot cor, pels nostres veïns de ponent.

La més important de les finals europees, la final de la Copa d'Europa de campions de Lliga, es jugarà entre romanesos i catalans. Idiomes, doncs, romanés i català. De res. □

Fundació *Jaume Guasch*

EDICIONS OM IOGA. ANY III

La primera i única revista catalana
de la Ciència Ioga.

Redacció i Administració:

Piferrer, 56.

Telèfon 354 00 21.

08016-BARCELONA

OM IOGA[®]
FUNDACIÓ J. GUASCH

